

taber i Betydning, naar man paa samme Tid taler om en Grundlovsforandring som nogenlunde nær forestaaende, og det gør det ærede Medlem fra Æbeltoft i høj Grad. Han gjorde det i Gaar, og han gjorde det i Efteraaret, da vi første Gang drøftede dette Spørgsmaal. Han pegede paa, hvor nødvendig en Grundlovsforandring var, han skildrede, hvorledes man fra alle Sider følte, at Tiden til en Grundlovsforandring i Virkeligheden var inde. Men naar det ærede Medlem taler om en saadan Grundlovsforandring, tænker han sig da denne Grundlovsforandring saa fjern, at der virkelig skulde være en Fare for, at vi skulde blive nødtte til at forandre den midlertidige Valgkredslov en Gang til inden den Tid?

Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem tænker sig, at hvis en saadan Grundlovsforandring skal gennemføres, skal een stor Betingelse være opfyldt, den Betingelse, at vi ikke længere skulle have det nuværende Ministerium, den Betingelse, at Tyngdepunktet under Forhandlingerne derom ikke længere skal ligge hos det radikale Venstre. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at naar man skulde have en Grundlovsforandring ud af det overfor Landstinget, skulde man have bag sig som dem, der skulde virke paa Landstinget, trykke paa Landstinget, de tre Venstregrupper, som man kalder dem, de tre moderate Grupper, som jeg vilde foretrække at kalde dem. Det er muligt, men selv om saa er, tænker jeg mig dog ikke, at det ærede Medlem derfor forestiller sig Grundlovsforandringen liggende disse 10—15 Aar eller maaske endnu længere ud i Tiden. Jeg tror oprigtig talt, at hvis de tre Grupper, vore ærede Modstandere, ikke i Løbet af de første 10—15 Aar opnaa Regeringsmagten i Danmark, er der grumme ringe Sandsynlighed for, at de Herrer ville opnaa den siden. Jeg kan da ikke se rettere, end at hele den Betragtning af Grundlovspørgsmaalet, som det ærede Medlem gør gældende, i Virkeligheden knytter sig til den Forestilling, at en Grundlovsforandring ligger forholdsvis nær. Men hvis en Grundlovsforandring ligger forholdsvis nær, er der ingen som helst Grund til Bekymring for, at man vil gennemføre en midlertidig Valgkredslov nu. Saa kan man ikke tænke sig, at der, før denne Grundlovsforandring finder Sted, skulde blive Brug for endnu en Gang at anvende en midlertidig Valgkredslov og forøge Folketingets Medlemstal.

Ganske vist sagde det ærede Medlem

en Ting, som ogsaa er sagt andre Steder, og som eventuelt kunde skyde Afgørelsen af Grundlovssagen noget længere ud i Fremtiden. Det ærede Medlem sagde nemlig, at man skulde modnes til Juni-Grundloven, saa vidt jeg forstod ham, og den samme Tanke tror jeg, han har udformet noget nærmere ved et Møde forleden Dag i Slagelse. Desværre saa jeg først det ærede Medlems Tale, efter, at jeg selv havde talt ved et følgende Møde, saa jeg ikke dør fik Lejlighed til nærmere at beskæftige mig med den. Men hele den Betragtning, at vi først skulle modnes til Juni-Grundloven gennem en lang Aarrække, kan jeg oprigtig talt ikke tro skulde være det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlem har i sin Tid skrevet en Bog om Juni-Grundloven. Det ærede Medlem er efter min Mening en fortræffelig historisk-politisk Forfatter. Den Bog, han har skrevet, er efter min Overbevisning en god Bog, en meget god Bog endog, og jeg kan sige, at hvis det ærede Medlem var en lige saa god Politiker, som han er er en dygtig politisk Historiker, tror jeg, meget vilde have formet sig bedre i vort politiske Liv, end det nu har gjort. Men jeg har uægtelig haft det Indtryk, at det ærede Medlem i denne Bog er gaaet ud fra, at i Aarene nærmest efter 1849 vare vi her i Danmark modne til at styres efter Juni-Grundloven. Kan det ærede Medlem da tvivle om, at vi nu ere det? Er Tilstanden den, 61 Aar efter, at vi fik Juni-Grundloven, at vi nu skulle bruge en meget lang Periode, inden vi modnes til at leve under denne Grundlov?

Der er sket det, at vi i 44 Aar have levet under en anden Grundlov, men disse 44 Aar have ogsaa efter mit — og jeg tror ogsaa, det ærede Medlems Skøn — i høj Grad bragt det Indtryk, at denne anden Grundlov, som vi leve under, er en daarlig Grundlov, en Grundlov, som, ganske bortset fra, hvordan den politisk lægger Magten, lider under en saa afgjort forfatningsteknisk Fejl, at Lovmaskineriet under den altid bliver daarligt, usikkert, stødvist, forvirret i Kraft af hele den Ordning, som findes af Forholdet mellem Landsting og Folketing. Derfor vil jeg spørge det ærede Medlem, om hans Opfattelse af den forestaaende Grundlovsforandring er den, at hele denne Tale er saadan ren Fremtidsmusik, og at den Grundlov ligger meget langt ude i Tiden, eller om han virkelig tænker sig dette Arbejde som et praktisk Arbejde indenfor den nærmeste Tid? Hvis det første er